

Ministeren flere Gange havde Lejlighed til at tale om, var sagt, at der var i 1918 udbetalt med et rundt Tal 50 Mill. Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse, og Ministeren vilde vise, at det Tal kunde ikke passe. Jeg forstod nu ikke rigtig de Tal, Ministeren gav, intet af dem passer helt med de Tal, jeg har kunnet finde dels paa Statsregnskabet, dels andetsteds. Men saa vidt jeg har forstaaet, har Ministeren taget det for Aaret 1917—18 gennem Arbejdsløsheds-kasserne faktisk udbetalte Beløb af Understøttelser, saavel ordinære som ekstraordinære, saasom Huslejehjælp o. s. v. Ministeren siger, at det fremgaar af Statsregnskabet for 1917—18, at der er udbetalt 15 922 438 Kr. Jeg kan nu ikke finde det paa Statsregnskabet. Det kan være, det er min Fejl, skønt jeg plejer da ellers at kunne hitte ud af Statsregnskabet, synes jeg. Derimod svarer Beløbet omtrentlig til det Beløb, som er udbetalt i Understøttelse, men det er altsaa alt det, som er udbetalt, baade hvad de paagældende Medlemmer har indbetalt i Præmier o. s. v. Det er altsaa Kassernes Udgifter og ikke Statskassens Udgifter. Saa vidt jeg kan skønne, maa det være det, Ministeren har ment. Men saa siger Ministeren, at efter Statsregnskabet for 1918—19 er der udbetalt 26 894 764 Kr., og det bliver ikke en Gang, naar vi tager de to Beløb tilsammen, det hele, der tales om, de 50 Mill. Kr. Heller ikke dette sidste Beløb er, saa vidt jeg kan se, helt overensstemmende med Statsregnskabet's Tal, men Forskellen er dog ikke en Gang 100 Kr., saa det kan være fremkommet ved en Talefejl eller en Skrivefejl for Ministerens Vedkommende.

Men Forholdet er et helt andet, og det vil jeg benytte Lejligheden til at oplyse, da vistnok mange har brugt dette Tal, 50 Millioner. Jeg har selv gjort det flere Gange. Nu lægger jeg ingen Vægt paa, at Ministeren siger, at den Taler, der har talt, har sagt, at det var i 1918; thi det var vel i Finansaaret 1917—18 eller 1918—19; der er jo ingen anden Opførelse. Jeg skal oplyse, at i Finansaaret 1918—19, altsaa til 31. Marts 1919, blev der gennem Arbejdsløsheds-kasserne udbetalt et Beløb af 46 776 588 Kr. 36 Øre. Jeg har gerne villet tage det nøjagtigt. Selvfølgelig er det ikke mig, der har talt det sammen, men jeg har skaffet mig Oplysning om, hvad der er udbetalt, og det er altsaa tæt op imod de 50 Mill. Kr., der er nævnt, der mangler jo ikke meget over 3 Mill. Kr. Naar hertil kommer det,

der er udbetalt af Kommunerne gennem Hjelpekasserne som Børnehjælp, altsaa de 35 Øre pr. Dag pr. Barn, og det, der er udbetalt for langvarig Arbejdsløshed — jeg ved i øvrigt ikke, hvor meget det er —, vil man se, at de 50 Millioner til de arbejdsløse ikke er meget galt. Det er maaske snarere paa den anden Side 50 Millioner end paa denne Side af dem. Det kan ikke være rigtigt, hvad den højtærede Minister siger, at ikke en Gang for begge Aarene bliver det 50 Mill. Kr. Navnlig passer det ikke, at der i Finansaaret 1918—19 kun skulde være udbetalt knap nok 27 Mill. Kr.

Endnu skal jeg kun sige, at der for mig var noget mistrøstende i at høre den højtærede Minister sige, at han mente, at forsaavidt angaar den kommende Tid, maatte man gaa til en Forlængelse af den nugældende Arbejdsløsheds-kasselov. Den højtærede Minister vilde ikke indrømme, at det skulde være en Forudsætning, at Arbejdsløsheds-kasseloven skulde forelægges paa et tidligere Tidspunkt for den nu siddende Rigsdag. Den højtærede Minister sagde, at han havde ikke kunnet faa bekræftet, at der var givet noget bindende Tilsagn i Kommissionen. Nej, selvfølgelig, det er der ikke givet Kommissionen sidste Sommer, idet det, der da foregik, var, at den dagældende Arbejdsløsheds-kasselov udløb ved Udgangen af Oktober. Det viste sig for Resten, at vi maatte forlænge den, da vi havde Lovforslaget til Behandling paa Rigsdagen. Men Forholdet var altsaa det, at da den Lov, som gjaldt, da Kommissionen sad, udløb den 1. November 1918, gik man ganske naturlig ud fra, at saa skulde den nye Lov ogsaa udløbe den 1. November, idet den skulde gælde for 1 Aar. Men saa blev der sagt i Kommissionen, at der er det kedelige ved det, at saa har Rigsdagen kun 1 Maaned til at beskæftige sig med det nye Lovforslag. Er det da ikke bedre at give Rigsdagen rigelig Tid ved at lade den nye Lov gælde indtil 31. December 1919? Det vil den højtærede Minister kunne faa bekræftet, at saadan er Udtalelserne faldet, og dette var Grunden til, at Kommissionen stillede Forslag om at lade Loven gælde i 14 Maaneder, nemlig at der skulde blive rigeligere Tid for Rigsdagen til at behandle et nyt Lovforslag, og det er det, jeg har talt om, naar jeg sagde, at det var en Forudsætning i Kommissionen, at der skulde være fremsat Lovforslag paa et tidligere Tidspunkt, end sket er.

Der kunde være adskilligt af, hvad den højtærede Minister er kommet ind paa, som det kunde have Interesse at tage op, men